



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De  
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve  
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

**Pinelli, Luca**

**Mogvntiae, 1604**

XVI. Quod necessarium sit & perutile religiosum esse castum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

quanti facere debeas castitatem, quæ & fidelis tua est amica, & tuorum hostium capitalis hostis? Vide, num conueniat te ei fauere, cum tanto fauore & auxilio te prosequatur. Ingratus sis, si eam non eligas in tui cordis gubernatricem, vt illud ab omni impuritate conseruet immune, & à versuta concupiscentiæ imposturis defendat. Qui non agnoscit miseriam suam & periculum, non est sollicitus de adiutore.

*Quod necessarium & perutile sit religiosum esse castum.*

• CAPVT XVI.

**I**N quauis re candida & pura minima etiã apparet macula, quoque candidior & nitidior fuerit, hoc clarius se prodit. Sic in vita religiosa, quia candidissima est & purissima, minimus etiam honestatis defectus facile in oculos incurrit, & aspicientes offendit. Seculares habent religiosos pro quibusdam virtutum speculis. Speculum autem, nisi nitentur & splendeat, offendit. In aliis virtutibus leuis lapsus nunquam tantum offendit, vel tantum damnum facit in religioso, ac lapsus in castitate. Religiosus non facile nominis sui iacturã facit, si aut, quia  
natu.



natura cholericus est, nonnihil delinquat in mansuetudine, aut non admodum sit liberalis, aut vanam aucupetur gloriolam, & non sit perfectè humilis, aut in similem aliquem defectum labatur: at si vel minimum delinquat in castitate bonæ opinionis famam continuo obscurat. Nam prudens omnis iudicat, religiosum, quantumvis tenaciore & duriorē, posse esse sanctum. similiter natura biliosum, vel nōnihil curiosum, posse tamen esse pium & deuotum, at dum ventum est ad castitatem, contrarium elicitur. nempè sanctitatem esse nō posse, vbi sit incontinentia: nec synceram posse esse deuotionem, vbi regnent animi perturbationes. Non potest esse spiritus, vbi dominatur caro. Deindè aliarum virtutum defectus facile excusantur; vel quod proueniant à complexione naturali, vt cholera, vel quod bono fine & intentione acciderint, vt est parcitas vel tenacitas. At concupiscentiæ carnalis lapsus ab omnibus condemnatur, excusatur à nullo.

OMNES arbitrantur religiosos esse quasi si salem terræ, & lucem mundi, vt scriptura *Mat. 5.* mea loquitur. & idcirco opus habent laborare vt veræ salis & lucis proprietates in ipsos conueniant. Sal acrimonia sua exsiccat

N 3

hume



humores præferuat à putrefactione, sed si purum non sit, sed terra permixtum, non solum non præferuat, sed etiam citius putrefacit. Sic religiosus, si purus sit & integer in suis sermonibus & consiliis, facile seruat alios, si autem impurus sit & inquinatus aliqua carnalium cupiditatum labecula, prauo exemplo facile alios perdet. Lux quoque seruit ad illuminandum, & demonstrandum pericula, & præcipitia, sed si candelæ ellychnium sordidum sit, vel humidum, plus fumi reddet, quam lucis. Si religiosus, si corde purus non fuerit, non solum non illuminabit, sed obscuriorem etiam reddet viam, vt ipse, & omnes qui ei adherent, turpiter impingant, ac demum plus factoris quam luminis subministrant. Difficiliter conseruabit, & illuminabit alios, qui se conseruare & illustrare negligit.

PRÆTEREA vita religiosa tam tenera & delicata est, vt non solum puritatis defectus, sed minima quoque incontinentiæ suspicio multum religioso noceat. Nam qualis esset illa prudens matrona, quæ auxiliij consilijue capiendi causa adiret religiosum de intemperantia suspectum? Nonne inges miseria est, religiosum mihi consecratum

malè



malè audire in hac re apud seculares? Certe religiosus qui nihil pensi habet de bona fama sua apud proximum, nullum quoque fructum tert ex illo. O quàm grauter delinquant religiosi, qui non cauent occasiones incurrendi talis vitij infamiam, sed persuadent sibi satis esse, si facto nihil mali designent, quicquid demum homines loquantur. Nequaquam immunes à culpa sunt, si vel occasionem talium detractationum præbuerint; tenentur enim non solum vitium illud fugere, sed etiam omnem illius suspicionem auertere. Cui dæmon displicet, is & depictum horret.

DOMO propria aliquem contra rationem exturbare non conuenit, nec salua conscientia religione fieri potest. Recordare, fili, cor tuum esse templum, & domum meam. Ego eius fundamenta ieci, & edificauit, & refeci, ac quicquid in ea pulchrum & preciosum est, à me est profectum. Ut autem hæc domus perpetuò niteret, egoque continuò in ea habitarem, illam castitati, tanquam fidæ & vigilantis custodi tradidi custodiendam. Quod si tu nunc velis me contra omnem rationem ex ea pellere, non facies sine maximo sacrilegio. Et si velis ex cordis tui



domicilio eiicere castitatem, vt in eo dominetur concupiscentia, id quoque citra graue crimen non potes facere. Qui eum exterminat à quo adiuuatur & honore afficitur, facilè incidet in manum alicuius, qui eum velut fatuum egregiè multet. Dic queso, quando votum perpetuæ castitatis edidisti, quid Deo sponderis? nonnè, quod esses deinceps omnibus carnalibus cupiditatibus, tum corporis, tum cordis bellum illaturus? nonnè promisisti te castum permanfurum vsque ad extremum vitæ spiritum? An non ergò tibi videtur necessario præstandam esse sponsionem, cum non possis amplius respicere retro? Non ignoras quid

*1. Cor 3.* meus Apostolus dicat. *Qui templum Dei violauerit, vel macularit, disperdet illum Deus.* Et si tu propter voluptatulam aliquam carnalem me è tuo corde exterminas, quo iure vis te à me recipi in regnum cælorum? Et si propter leuem illecebram sensuum inquinando cor, malè tractas castitatem, qua ratione exiges vt illa te perducatur ad Dei visionem, mundis corde duntaxat promissam? Intellige itaque nulla ratione tibi expedire, vt vel leuissimè contra honestatem delinquas, quia voto castitatis addixisti te nulla ratione læsurum puritatem castitatis, nec in magnis, nec in paruis. Neces-



NECESSARIUM insuper est religiosum ad perfectionē castitatis idē aspirare, quod professionem fecerit agendæ vitæ spiritualis, quæ cum nō habeat hostem infensiorē concupiscentia carnis, non potest certē vitam ducere spiritualem, nisi carnem omnino spiritui subiecerit. Nam religiosus, qui verē est spiritualis, non solum alienus esse debet à vitio carnis, sed etiam abhorre ab omnibus quæ ex carne oriuntur, vel aliud quod cum carne commercium habent. Itaque debet, & pravas cogitationes, & impuras suggestiones sedulo & vigilanter excludere. In colloquiis debet esse circūspectus, ut ne vel vnicum verbulum cum honestate pugnans effutiat. non oculos conicere in actus lasciuos, etiam si citra peccatum fierent. Atq; hæc ad mortificandam carnē iuvant. Verum animadvertas velim fili, carnē nonnunquam fingere se mortuam, cum mortificata non sit, simulare quoque se spiritui subiectissimam. At tunc prudens & spiritualis religiosus sedulo aduigilare debet; fingere enim ista solet spe commodorum, maiorisque libertatis, & paulatim religioso persuadet, ut aliquid de pristina severitate demat, se paratam promptissimum spiritui præstare obsequium. Sed qui hic hallucinari



non vult, nec in fraudem induci ab astutia  
carnis, vtatur consilio Patris sui spiritualis.  
Non est fidendum inimico fingenti, quia  
fingendo te prodit.

*De castitatis religiosa utilitate.*

CAPVT XVII.

*Mat. 19.* **F**ILI, quando ego in Euangelio sub Eunu-  
chorum nomine laudaui eos, qui amore  
mei spontè edunt votū castitatis perpetua,  
(hoc enim est facere se Eunuchū, & propter  
regnum caelorum se castrare) idipsum ego in-  
tendebam, quia homo tali voto, quasi per-  
acuto cultello vno ictu omnem potestatem,  
occasionemque vsurpandarum voluptatum  
carnalium abscindit. Quod enim amplius li-  
citur non est, verè dicitur, fieri non posse.  
Laudando autè hos meos castos Eunuchos  
subiunxi. *Qui potest capere, capiat*: sciebam  
enim non omnes intellecturos maximas  
utilitates, quas continentia perpetua affert  
religiosis. Omitto hinc, quod eius beneficio  
indefinitis liberentur molestiis, & vilibus car-  
nis insolentis, quæ vbi vel minimum ob-  
tinuerit imperium, etiam sapientes in bara-  
thrum vitiorum precipites agit. Et si opum  
externarum cura permolesta est, ob solici-  
tudinem quam secum trahunt, multò sanè  
mole-